

KÖZHIR

A BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR HÖK LAPJA

INGYENES

2006. SZEPTEMBER - OKTÓBER 6/1

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

DJUICE Nightlife
GÓLYABÁLSOROZAT 2006
Élj vele
www.djuice.hu

NOKIA 3250 **PESTI 431** **hök**

GÓLYABÁL 2006

OKTÓBER 19. PROGRAM:

RENDEZŐK:
BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR
ELTE TÁNTÓ- ÉS ÖVÖKÉPZŐ KAR

KAPUNYITÁS	20:00
MEGNYITÓ	20:20
GÓLYATÁNC	20:40
TÖFK HÖK PRODUKCIÓ	21:00
MENTOR PRODUKCIÓ	21:20
TÖFK-TÁNC	21:40
KELET-NYUGAT	22:00
KOWALSKY MEG A VEGA	22:30
RÁLSZÉPE VÁLASZTÁS	0:00
VIS MAIOR	0:15
FÖLDSZINTEN EGÉSZ ESTE	
DJ GÖMÉS	21:30

HELYSZÍN: BME GOLDMANN MENZA
1111 BUDAPEST, EGRY J. UTCA 2.

JEGYEK KAPHATÓK: JEGYÁRAK: GÓLYÁKNAK 1200 HUF, ELŐVÉTEL 1500 HUF, HELYSZÍNEN: 1800 HUF
BME ESK HALLGATÓI IRODA 1114 PARTÓK R. UT 17.
BME EHC IRODA 1111 MŰEGYETEM RKP. 3. K ÉP. 151.
ELTE TÖFK HALLGATÓI IRODA 1126 KISS JÁNOS ALTÁBORNAGY UTCA 40.

PHL **KNORR-BREMSE** **Student** **MIX** **Agria**

FŐVÉDNÖK: DR. KULCSÁR RÉKA DEKÁN (BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR)

MEGJELENÉS ALKALOMHOZ ILLO ÖLTÖZETBEN!
A VÁLTOZTATÁS JOGÁT FENNTARTJUK

DESIGN BY GELJA

Kedves Mindenki!

Elmúlt az első hónap, az első órák és kinek, kinek nem, az első laborok. Ami viszont ennél is fontosabb, az első (húsz) buli és élménydús, vagy bizonyos tudatmódosító nedűk hatására tökjő-volt-de-nem-émlékszem baráti összejövetelek.

Az élelmesebbek és persze a szorgalmasabbak már biztosan előadásokon is jártak és hamiskás mosollyal konstatálhatták, hogy bizony ez a félév sem lesz almás piskóta. Persze ijedtségnek nyoma sem volt a bátor és aznapos arcokon, mindenki már dörzsölgette a tenyerét a jó sok zárthelyi hallatára s tudta, hogy megint nem kell alvással töltenie drága idejét.

Zajlik az élet is körülöttünk, mi pedig benne zötykölődünk s ezért részt is veszünk benne. Mindenki számára ismeretes egyetemi tanulmányaink díjainak drasztikus emelkedése, ajánlom figyelmetekbe erről szóló cikkünket, amihez segítséget nyújtottak tisztelt oktatóink is.

Emlékezetünkben él még a nyár, ebben a témában olvashattok több írást is, példának okáért a labdarúgó világbajnokság és a Formula-1-es Magyar Nagydíj rövid, ámde annál izgalmasabb felelevenítését.

Ebben a hónapban is jelentkezőnk megszokott rovatainkkal, mint a könyv- és a koktél ajánló és betekintést nyerhetünk Kovács Gábor doktorandusz mindennapjaiba is.

Forgassátok nagy szorgalommal aktuális számunkat, hisz mint mindig, most is Nektek készült s Ti általatok. Továbbra is várjuk a vállalkozó szelleműeket a Köz hír szerkesztéséhez a kozhir@kozlekkar.hu címen, vagy a következő ülésünkön.

Addig is a stáb nevében sikeres és élményekben gazdag félévet kívánok mindenkinek!

Jó utat a közlekesnek!

balasnyikov

Tartalom

Hírek röviden, Aranyköpések.....3

Vízi rájder, öcsém!.....4-5

Ütős hétvége autósoknak.....16-17

Forza Itália!.....6-7

Az oktatók véleménye a tandíjról.....11

Ébredések alkotói pályázat.....8-10

Tanár is volt ember.....12-13

Könyvajánló.....13

Szergej atyánk és a többiek.....14-15

Koktél ajánló.....18

Szenvedélyek kavalkadjá.....19

Punky.....19

Hírek röviden

A Közlekedésmérnöki Kar Hallgatói Önkormányzata idén az ELTE Tanító- és Óvóképző Karával együtt rendezi meg a **Gólyabált**. A Bál időpontja: **2006. október 19. (csütörtök)**, helyszín a **Goldmann** menza épülete.

A fellépők: **Kelet-Nyugat, Kowalsky meg a Wega, Vis Maior**. A Bál helyszínén két helyen (Ha)Bárpultok és külön Red Bull koktélpult, földszinten egész estés diszkó vár mindenkit!

A jegyárak: elővételben: **1500 Ft (gólyáknak: 1200 Ft) helyszínen: 1800 Ft**. Jegyvásárlás a Hallgatói Irodában (Bartók Béla út 17., fsz 8-9), az EHK irodában (K ép. I. em. 51.), valamint a további jegyárúró standokon lehetséges.

További információkért figyeld a plakátokat, valamint a www.golyabal.hu honlapot. Kérdésedet a Gólyabállal kapcsolatban küldd a rendezveny@kozlekkar.hu-ra.

A **2006. augusztus 14-én kiadott 175/2006-os kormányrendelet** miatt az eddigi Juttatások és Térítések Szabályzat hatályát veszítette, helyette átmenetileg a 12/2006-os Rectori Utasítás szabályozza a hallgatói juttatásokat és térítéseket. A kormányrendelet

elérhető a: www.complex.hu/fontos.php oldalról. A rektori utasítást a www.sc.bme.hu/index.php?pText=9_2 oldalról érhetitek el.

A 2006/2007-es tanév első félévének dőbeosztása: **szorgalmi időszak:** szeptember 11-december 15. **Tanítási szünetek:** október 23., november 1. (munkaszüneti nap), november 7. (dékáni szünet), november 17. (Nyílt Nap a középiskolás diákok számára, illetve TDK Konferencia, ekkor az órarend szerinti foglalkozások elmaradnak). **Öt éves képzés vizsgaidőszak:** 2006. december 18. - 2007. február 2. **BSc képzés pótlásra szolgáló időszak:** 2006. december 18. - 2006. december 22. **BSc vizsgaidőszak:** 2007. január 2. - 2007. január 26.

Félévközi matematika szigorlat! Az Algebra Tanszék **október 27-re** meghirdetett egy szigorlat időpontot. Ha a szigorlatra megfelelő számú felkészült jelentkező (és résztvevő) lesz, akkor a jövőben is van esély arra, hogy vizsgaidőszakon kívül is tudjanak szigorlatozni az érintettek. Jó munkát mindenkinek!

Az előző félévi **diákigazolvány matricák**

október 31-ig érvényesek. A 2006/2007-es tanév első felére érvényes matricákat előreláthatólag **október 9-től** lehet átvenni a KTH-ban.

Az elsőévesek a felvételi eljárás során megrendelt és befizetett diákigazolványokat fogadási időben, sorszám nélkül a 4-es szobában vehetik át.

Elsősök figyelem! A Hallgatói Képviselőt **konzultációt** szervez a nehézséget okozó tárgyakból. A konzultációk helye és időpontja: páratlan oktatási héten csütörtökönként általános járműgéptan, páros oktatási heteken kedden műszaki ábrázolás, csütörtökön matematika. Kezds minden esetben 18:00, helyszín: Z06

A **Hallgatói Iroda** továbbra is szívesen fogadja szolgáltatásaival a hallgatókat. Továbbra is lehet fénymásolni, nyomtatni, iratot fűzni, laminálni. Kapható még HaBár póló, Daloskönyv, szakestélyes korsó. Nyitvatartás a megszokott: **hétfőtől csütörtökig 15:00-20:00-ig**. (Baross fsz. 8-9.)

Eddy

Nem mi mondtuk...

Most induló rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtünk össze egy csokorra valót.

„Gyerekkoromban a fejemre esett a lemezjátszó, azóta sincs bajom-bajom-bajom-bajom...” (Számítástechnikai berendezések)
„Mostantól nem buktatunk meg senkit, csak reformokra kényszerítjük...” (Irányítástechnika)
„Nem Ti vagytok buták, hanem a nézések, hogy politikailag korrekt legyek...” (Irányítástechnika)
„Van időnk, csak kicsit vagyunk éhesek és csak kicsit kell kávézni...” (Irányítástechnika)
„Az áram olyan, mint a hallgató, a lehető legkisebb ellenállás felé törekszik...” (Elektrotechnika)
„Ha $I_b > I_c$ jön ki... a) elszámoltunk valamit, b) kinyíftant a tranzisztor” (Elektrotechnika)
„Nem ismerős? Érettségizett valaki a társaságból?” (Mechanika)
„Nem látom a rettegést a szemetekben...” (Mechanika)
„Ez egy burgonya... bár a burgonyát nem szoktuk csapágyazni...” (Mechanika)
„Ebben a hidegben próbálj csak kapálni! Lehányod a havat, veszed a csákányt, aztán mehet...” (Mechanika)
„Ha nem ül mellettem egy kukás és nem könnyít magán az ölembe néha, nekem utaskomfortom van...” (Mechanika)
„Ne azt írják, amit írok, hanem amit gondolok, hogy írni akarok...” (Mechanika)
„A lányoknak kisebb agyuk van, de koncentráltabb...” (Mechanika)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra, és többet jegyzeteljen.

Vízirájder, öcsém!

-avagy már megint a Ringen jártam-

Szinte napra pontosan egy évvel ezelőtt, a 2005-ös naptári év nyarán veszítettem el ártatlanságomat, lehettem része annak a földi gyönyörnek, amiről az összes férfi álmodozik és megragad minden lehetőséget, hogy újra átélje. Elmélyüljön benne és engedje, hogy a szenvedély magával ragadja. Nem válogat a partnerek között, és képtelen szabadulni az érzéstől, mindenhol annak mámorító illatát érzi... Mint gondolom, már mindenki kitalálta, az érzékek legteljesebb összhangjáról van szó, amiben rejlik az emberi élet értelme. Ez a négybetűs szó pedig: FIGP. Minden közlekes mérnökhallgató álma, ami sokkal jobb, mint a szex... még mindig csak majdnem!

Az elmúlt évben élhettem át először a csodát, fertőzött meg végérvényesen a benzingőz. Mint tudjuk, a világon kétfajta ember létezik. Aki még sosem volt a Magyar Nagydíjon, és aki minden évben visszajár. Nos, büszkén jelenthetem ki a nagydíjem előtt, hogy már hivatalosan is az utóbbi, amúgy rendkívül jelentős létszámú táborba tartozom. Mindenki tegye a tálcára egyéb bizonyosan világ-megváltó gondolatait, helyezze magát kényelembe, s elmesélem, mit is jelent ez a négybetűs, ami mellesleg remekül megfér ama másik mellett.

Szóval, az előzetes jegyrendelés és szállásfoglalás a végtelenhez divergáló izgalmai után tárgyhét szerda reggelén felkerekedtünk kezdetben mindössze két fős csapattal, hogy ezernyi csodát (értsd tehervagont!) magában foglaló ajkai vasútállomásról induljunk újabb kalandok felé. A hajnali időpont ellenére is kellemes „déljé” érzés fogott el, amikor a V43-as mind a négy tengelyével begurult a peronhoz. Ezt a kellemes merengést mindössze az a hasonlóan gyorsvonat sebességű, idegvégződéseimbe tettlegességig fajuló erővel érkező gondolat zavarta meg, hogy az előző évben a mozdony körlámpájáról nem jutott eszembe az otthon felejtett távcső s klasszikus kéksárga színéről a szekrény sötét rejtekében megbúvó Renault sapkám. „Feltételezés a kudarc szülőatyja...” s mondhatjuk, vessen magára az, aki a MÁV menetrend sérthetlenségére építi terveit s alapvető szkepticizmust is nélkülözve, hitet formál arra vonatkozólag, hogy uram bocsá’, miért kapnánk minden létező állomás előtt piros jelzést. Dicső magyar lobogónk első színének köszönhetően háromnegyed óras késéssel érkezünk a Délibe, ahol a hangulatunkon esett csorbát, kellő öniróniával párosulva kompenzálja a nem

meglepő, ámde mulatságos tény. A nagy múltú (s adósságú) BKV egy barokk stílusú konténerből árusítja a jegyeket a második legmagasabb sorszámú (gyengébbek kedvéért 2-es) metró bizonyos szakaszainak felújítása miatt. Csodák csodája, illetve közlekesek szervező-készsége (s kellő szerencsége) a Déli pályaudvar – Baross köz 4. emelet – Nyugati pályaudvar 13-as vágány Kék Túra útvonalat mindössze 40 perc alatt teljesítjük, hogy a társaság oda érkező s világvárosunkban nem rezidens, mellesleg hölgytagjait minimális késéssel fogadhassuk. A délután hangulatos beszélgetéssel kezdődik, majd együtt indulunk az Öcsi bácsi Stadionba, hogy megtekinthessük a Pilóta válogatott összecsapását a Magyar Hírességek ellen. A Deák téren véletlenül bukkanunk a Formula-1-ben szuper költségvetéssel s legalább akkora sikertelenséggel versenyző Toyota standjára. Rövid fényképezés s anyagi mosolyom ellenállhatatlansága folyamánként a hostesslányok meglepnek egy márkadizájterű nyakpánttal. Persze, amennyiben vállalom, hogy a város egy kellően forgalmas pontján szétszotogatok majd kétszáz darab kártyát. Ami egyrészt funkcionál arra, hogy a sarki zöldségesnél összefutva a csapat pilótáival, birtokomban tudhatom a dedikálható papírfecnik legjobbját, másrészt pedig a maradék kiválóan alkalmas porfogónak a szobámba. A mérkőzés fantasztikus hangulatú volt nemzeti stadionunk arénájában, igazi közönségszórakoztató gála a Schumacher vezette csapat győzelmével és az eredmény kozmetikázását szolgáló 15 perces hosszabbítással Hanacsek sporttárs részéről. Kellemes színfolt volt a rajongásig szeretett Hajdú B. szimultán módon művelt csupaszív játéka és

sziporkázóan szellemes kommentárjai. Kicsit beárnyékolta az estét s a közönség hangos nemtetszését vonta maga után a sajnálatos esemény, hogy a magyar zászló még nem említett két színében szereplő fővárosi futballegylet (Frad) alig száz elkeseredett szimpatizánsa ezt az estét választotta, hogy csapatuk, számomra némileg meglepő módon, igazságtalannak tartott kizárásának okán kifejezzék nemtetszésüket, elrontva ezzel a többség szórakozását...

A csütörtöki nap igazi nyenyeciséggel szolgált számunkra, illetve mindjárt többel is. Dél előtt a legnagyobb energiatelgyártó (Red Bull) csapata tartott gyorsulási bemutatót az Andrássy úton s a Hősök terén. Egyéb csemegével is szolgáltak számunkra, meggyőződhetünk Palik Laci vezetési (khmm...) tudásáról s Bessenyei Péter bravúros műrepülési trükkjeivel is elkápráztatott bennünket. Innen a Nyugati Vég, világnyelven kétségkívül közönségszórakoztatóbb módon hangzó (West End) épületébe vezetett utunk újabb rekordkísérlettel egybekötve. Csoportunk hölgytagjai szerint gyorsabb lehetőség nincs, mint a hátról (évtizedeken belül négy) két metróvonal kombinálása, de ignorálva ezt az el-nem-áruhányas-számú busszal mindez húsz perc alatt kivitelezhető. Úticélunk oka kettős volt, a Renault aktuális festésű, de kevésbé aktuális technikai paraméterű „versenyszemélygépjárművének” a lehető legideálisabb szögben való lefényképezése, és elégséges kalóriatartalmú ebéd elfogyasztása a hosszú délután előtt. A nevezett s már nagyon várt program a boxutca látogatás volt 4 órai kezdettel. Gyakorlott túrázók lévén nem tudtak a tavalyihoz hasonló vérfagyasztó meglepetéssel szolgálni a BKV marcona ellenőrei mondván, célterületünk már

Budapest közigazgatási területén kívül fekszik. Egy pillanat is elég volt megvillantani személyre szóló, gyémánt berakásokkal díszített kiegészítő jegyet s már borultak is a lábam elé. Persze, ravasz népséggel van dolgunk, mint ez később kiderült. A tavalyi évben Szilasliget állomása felől közelítettük meg a pályát, míg az idén emberi mivoltunkból eredő naivsággal választottuk a Hungaroring megállóhelyet, mivel ennek neve kísértetiesen hasonlított célunkhoz. Rendszertanilag elemezném, milyen látvány is tárult itt elénk. Egy bokor... Semmilyen megkülönböztető jelzéssel, színnel, vagy viselkedéskultúrával nincs ellátva, mintegy nyíltan hirdette azt a hihetetlen infrastrukturális futurizmust, ami a pályához vezet. Élve a memóriazavar privilégiumával, a tökre-nem-émlékszem szindrómával, búzamező, szántás, földút, erdő és mocsár 5-6 km-en át történő helyes kombinációjával érhetjük el a pályát. Innen idő dimenzióban már csak extra fél óra a főbejárat. Rövid jegyellenőrzés után magunk mögött hagyjuk az imádott pannon földet s konkrét értelemben is belépünk Európába. Ahogy feltáru előttünk kicsiny hazánk egyetlen 5 km-en át kátyúmentes aszfaltcsíkja, már érezzük azt a megfoghatatlan valamit, amit a hétvégén átélhetünk. Nyilván az újító szándék, a haza s haladás gondolatának eszméje vezethette rá a szervezőket arra a tudomány jelenlegi eszközeivel megmagyarázhatatlan döntésre, hogy az eddigi évek gyakorlatával szemben a boxlátogatás irányát megfordítsák. Tudniillik ezzel előidéztek napjaink társadalmának egyik legbékésebb társasági szabadidős tevékenységét, ami forgalmi dugóként került be az értelmező szótárba. Pedig rövid s ezáltal alacsony költségvetésű közvéleménykutatással fényt deríthettek volna rá, hogy a Forma szó mássalhangzóinak kezdőbetűivel rendelkező top csapatok triumvirátusa a legnépszerűbb manapság a szurkolók körében. Így elkerülhető lett volna, hogy a rengeteg ember feltorlódjon már a boxutca elején s levegőt is akkor lehessen kapni, ha kérek kölcsön a szomszédomtól. Akik jó időben voltak a Forma-1 szempontjából megfe-

lő helyen és persze képesek voltak hinni a tapasztaltaknak, miszerint a tárgyalat versenysorozat nem csak az említett három csapat játszótérre, azoknak a tesztpilótából frissen versenyzővé előrelépett Kubica osztogatott aláírást a BMW boxnál néhány percig. Az alsó állkapcsunkat még napok múltán is az aljnővényzetből kellett felszedni, mikor a meglepetéstől rövid x intervallumig még lélegezni is elfelejtve szemléltük, ahogy Liuzzi egy kismotorral a tömegbe hajtott, majd elhanyagolható mértékű személyi sérülés közepette megállt és mindenkivel barátságosan pózolt s fényképezkedett. Azután pedig mindenféle motoros trükkel elkápráztatva bennünket hajtott vissza a paddockba. Ezen a hétvégén amúgy is a Toro Rosso avasztalt kis kedvencünké, mert a kilátogatóknak bebizonyították, hogy a lefojtott V10-es még mindig jobban szól, mint nagypapi kapálógépe. A zuhogó esőben a nagykörutnyi távolságot boldog örömmámorban tettük meg abban a tudatban, hogy a mai nap csak kezdete volt egy hihetetlen hétvégének és visszaérkezve a Habár barátságos hangulata s mennyei söre vár bennünket, hogy kicseréljük szárnyaló gondolatainkat, s persze folyadékháztartásunkat némi alkoholtartalmúra.

Másnap hivatalosan is kezdetét veszi a versenyhétvége, felgyorsulnak az események, megkezdődnek a szabadedzések, ami annyira feldob minket, hogy BKV változunk. Nem kell a benzingöz genetikai mutációt elősegítő, kevésbé felhasználóbarát mellékhatásaira gondolni, mindössze arról van szó, hogy megbizonyosodunk róla, mit is takar a fővárosi társaság ingyenes buszjárat szolgáltatása. Azért annyiban hitelt érdemlő a gyanú, hogy majdnem lepetéztem, amikor megláttam a járműhehes, vérben forgó szemekkel várakozó emberhadat. Fontos dolog a tisztelet s bizalom és csak értékelni tudom, hogy annyira hisznek még a nagyapáink által is használt tömegközlekedési járművek örökéletűségében és komfortdömpingjében, hogy boldogan bocsátják rendelkezésünkre a kis túlzással a még a lengéscsillapító

előtti korszakból származó buszokat. Még a szerencse is mellénk szegődik szabad ülőhelyek formájában és az isteni gondviselésnek hála még tovább is élvezhetjük a kényelmet a tervezettnél, mivel az útjelző táblákban nem bízó sofőrünk eltéved az odaúton. Apró késéssel érkezve s nem túl messze állunk meg a főbejáratnál, így rövid jegyellenőrzés után végre megérkezünk a pályára. A tavalyihoz hasonló lelkesedéssel tomboljuk végig a programokat és szerezzük a Toyota posztereket a már tapasztalt kisgyerekhez hasonlóan. Az élmény- és sebűs tanulófázis után már magunkénak érezzük a bicikli menet-tartó képességét, de abban a fránya esőben meg- és ráncsúszó autó még képes elhítni, hogy a tanulás során eltört, majd összefort lábszárunk is el tud repedni ugyanott. Szóval, szemerkél az eső, de ettől még együtt örülünk a szépszámú lengyel nézővel Kubica és a többiek minden körénél. Az első nap a szokásos információgyűjtéssel és beállításkereséssel kezdődik a csapatok részéről, amelyből nem vonunk le messzemenő következtetéseket. Olyannyira nem megyünk messze, hogy este is a Habárban kötünk ki Nantes-Lyon francia bajnoki megtekintése s sörnedű fogyasztása céljából. Persze, abban megegyezik az edzéseket megtekintő tömeg, hogy vasárnap bárki nyerhet, csak a szurkolás tárgyában s a dobogó tetejére várt személyében eltérőek a vélemények. A meglepetést az jelentette, hogy Alonso az utóbbi egy évben szinte tökélyre fejlesztett arroganciája elérte csúcspontját, ami Dornboos pályáról való leszorításában manifesztálódott s időbüntetést vont maga után. Ilyen előzmények után már normálisnak közel sem mondható izgalommal vártuk a versenyhétvége igazi kezdetének számító szombati időmérő edzést...

Folyt. Köv. a következő lapszámban

balasnyikov

Forza Italia! -avagy Jöttek, láttak, győztek-

Ahogy közeledett május vége, június eleje, egyre felfokozottabb hangulatba kerültem. Na persze nem a vizsgaidőszak miatt, hisz „tapasztalt” másodévesként tudtam, mire számítsak (és mire ne...). Valami más állt a háttérben, valami, ami sokkal ritkábban adatik meg, mint a vizsgaidőszak (sajnos). És mi volt ez valójában, ami heteken át foglalkoztatott? Röviden két szó: 2006. Németország. Sok millió embernek (köztük nekem és sok kartársamnak) ez a szókapcsolat nem pusztán egy évszám és egy országnév egymás mellett, hanem valami ezen túlmutató, sokkal összetettebb fogalom. A labdarúgás egy hónapos, meccsdömpinggel kényeztető, mindig vissza-visszatérő ünnepe. Mint minden negyedik évben, idén is összegyűlt a világ futballelitje, hogy egyvalaki elhódíthassa a világbajnoki tróféát, immár 18. alkalommal.

A nagy megmérettetés helyszíne ezúttal az ázsiai kitérő után ismét Európa volt. Noha az öreg kontinens a sportág szülőföldje, az idei VB-n (nem vébé(!), mint ahogy azt az egyik országos kereskedelmi televízió írta), az elmúlt évtized tendenciájának megfelelően, egyre nagyobb szeletet hasítanak a 32-es döntő mezőnyéből a többi földrész országai is. Ennek megfelelően több újoncot is avatunk, Trinidad és Tobago, Elefántcsontpart, Angola, Ghána, Togó és Ukrajna személyében, valamint meg kell említeni Ausztráliát is, aki végre valahára 1974 után másodszor is ki tudta harcolni a részvételt, az Uruguayjal vívott küzdelmes pótszelejtezőn. De azért valljuk be, nem vártuk a világ megváltását a fentebb felsorolt csapatoktól. Ahogy az utóbbi világbajnokságokon, most is a brazilokat tartották legtöbbször esélyesnek, ezzel a nézetrel még az argentinok vehették fel a versenyt. Persze mindenki a saját csapatára esküszik, így persze Anglia, Németország, Olaszország, Franciaország...stb. neve is felmerült a végső győzelemmel kapcsolatban. Szinte minden csoportnak megvoltak a favoritjai, egyedül a C csoportot tartották „halál-csoportnak”, végül némi meglepetésre pedig ez volt az egyik „legsímább”

kvartett. Igazi meglepetést nem is hozott a csoportkör, leírhatnám az eredményeket, de úgymint minden focibarátnak, aki ezt a cikket olvassa, tisztában van velük. Talán azért a csehek és a szerbek leszerelésére említésre méltó, valamint Ghána és Ausztrália továbbjutása. Svájc pedig meglepetésre a G csoport élén végzett. De hogy végre a „nagyokról” is szóljak, érdekes volt megfigyelni, hogy a brazilok kifejezetten szenvedtek a csoportmeccseken, az angolok szintén, de kevésbé látványosan, a franciák pedig alaposan megizzadtak, hogy átlépjenek a 2002-es csúfos bukásuk árnyékán, minderre a harmadik, Togó elleni mérkőzésükig kellett várni. A házigazda németek, az argentinok, a portugálok és a spanyolok könnyedén begyűjtötték a csoportgyőzelmet. Na és persze az olaszok is, akiknek a legemlékezetesebb meccse minden bizonnyal az Egyesült Államok elleni. Ha a játék szépsége miatt 2002-ből a Brazília-Costa Rica (5-2) találkozóra emlékszünk, akkor idén a küzdelmesség miatt erre.

Az egyenes kieséses rendszerben már nem volt taktikázás, csak a pusztavalóság. Így hamar elhullott Spanyolország, a kapott gól nélkül kieső Svájc, Hollandia. Ha már a fapapucsosoknál tartunk, az idei világbajnokság egy rekorddal is szolgált. Mégpedig az egy meccsen kiosztott lapok számának rekordjával, amire azért sem a hollandok, sem a portugálok nem lehetnek büszkék.

Azért azt jó volt látni, hogy a pályán történő eseményeket a már kiállított játékosok egymás mellett, békében szemlélték. Az argentinokat tényleg lehetett sajnálni, hisz egy szépen játszó csapat bukott el a hazai pálya előnyét élvező németek ellen, akiknél végre összeért a „lengyel” csatársor, Podolski is megtalálta a góllövő cipőjét. Feltámadtak a franciák, Ribéry vezérletével búcsúztatták a hispanokat, Brazília ellen pedig Zidane brillírozott úgy, mint a '98-as döntőben. A menetelés meg sem állt a döntőig, hisz a kevés ötlettel és a „lábrázó” Ronaldóval játszó portugálok jóval kevesebb gondot okoztak az elődöntőben, mint a 2000-es EB-n. Az olaszok mondhatni surranópályán jöttek fel, az ausztrál meccsük nyögvenyelős (Totti 11-esével nyertek az utolsó utáni pillanatban), az ukránok elleni könnyed volt. A döntőbe jutásért viszont olyan hosszabbítást produkáltak, amiért érdemes volt végignézni az amúgy unalmas

első 90 perct. A germán álom idáig tartott, de aztán erőre kapott a „Stuttgart szebb, mint Berlin”, kissé szárnalmas rigmus, példázva a házigazda ki nem húnyó lelkesedését. Végül megérdemelten szerezték meg a bronzérmet a kissé ötletlenül játszó portugálok elől, szóval mégiscsak ünneplhetett Németország is.

A döntő előtt sokakban felsejlett a 2000-es EB-döntő emléke, ahol szintén Olaszország és Franciaország csapott össze. Akkor ugye az utóbbiak nyertek. Most a franciák egy kissé izzadságszagú csoportkörön jutottak túl, aztán viszont feltartóztathatatlanul törtek előre. Az olaszok szervezeten és az előítéletekkel szemben gólröröen játszottak, mi sem példázza ezt jobban, mint a németek ellen szerzett góljaik a hosszabbításban. Szóval bizakodva vártuk az aranycsatát. Külön tiszteletet érdemelnek a taljánok, hiszen hazájuk a bundabotránytól volt hangos, ők viszont csak a sikerre koncentráltak. Mint utóbb kiderült, meg is lett az eredménye. A mérkőzést nem hiszem, hogy részleteznem kéne, hisz egy vb döntőt olyanok is megnéznék, akik amúgy más meccset nem. Egy dolgot viszont nem lehet kikerülni. A Materazzi-Zidane affért. Elég megdöbbentő volt látni, hogy ilyen szinten, ilyen résztvevőkkel, ilyen eset megtörténhet. Egy megyei másodosztályú mérkőzésen, 50 néző előtt más lenne egy ilyen fejes színezete, bár a sportszerűtlenség egyforma. De ez mégiscsak a VB döntő! Materazzitól persze nem volt sportszerű, hogy pro-

vokálta Zidane-t, de ez mindig is a foci velejárója volt, 50 évvel ezelőtt ugyanúgy, mint manapság. Zizounek nem szabadott volna elveszítenie a fejét, főleg ilyen kiélezett helyzetben. Noha korábban is voltak már kétes esetei, másképp emlékeznénk rá, tetteivel alaposan megroggyantotta a saját szobrát. Hisz ő volt az, aki fénykorára emlékeztetve, szinte egymaga fociolta le a brazilokat a negyed-döntőben. Azt hiszem erre szokták mondani: „Így múlik el a világ dicsősége.” Az olaszok sikerét azonban nem homályosíthatja el ez az eset. Kitartóan, nagy akarással küzdöttek végig, és megérdemelten hódították el a trófeát. Az egész torna legjobbja Cannavaro volt, aki mellett szinte nem lehetett elmenni, és

végig biztatta társait is. 2006 jelszava tehát: Forza Italia!

A VB idén másmilyen volt számomra, mint korábban. Legutóbb még középiskolásként, ráérősen, fotelból néztem a meccseket, de egyetemistaként ez már nem így megy. Köszönetet kell mondanom a HaBárnak, ahol óriáskivetítőn követhettük az eseményeket, valamint a Schönhertzes kollegáknak, akik elérhetővé tették a neten a tévéadást, ha valamiért mégsem mentem volna le a kedvenc szórakoztató és élménycentrumba. Szóval Isten áldja a HaBárt és az Internetet!

Fritz

Műegyetemi Sajtóklub – Ébredések alkotói pályázat 2006, ÍRÁS KATEGÓRIA

I. helyezett: Lieber Gábor
II. helyezett: Rácz Gergely
III. helyezett: Urbanovics Sándor

Írta: Lieber Gábor

#1

Nappal alszom, éjjel élek,
Bár néha félek,
Ha ezt így folytatom, szép lassan
Majd elhagy a lélek.
Felkelek egy reggel, nem tudom,
Csak valamit érzek,
Halottfehér arc a tükörben
- Íme az elmúlt évek

S nézek

Saját szemembe: mi értelme,
Ha ez lesz végül?
-A lélek is csak bólogat, s
Csendben mellém ül..
Vigasztal, hogy "a sok év
majd mind megtérül"
Forog a világ a pénz körül, a nép örül,
S lassan beleszédül...

#2

mindig késő, vagy korán
az ember túlhaladt korán
körülnéz nagy bölcsen hátha
van még kit magába zárna
könyvekbe írni és nézni
"ez itt a tudomány" - s pénzzé
válna a művészet lassan
vagy válik már most is, csak hagyjam
hogy folyjon a csapból meg a képen
'nézd, itt egymást ölik éppen'
aztán csillogó szemmel már várjuk
mit hoz a holnap, s megbánjuk
de meg nem értjük, mit is teszünk
hogy elvesztjük lassan az eszünk
hogy műanyag szemetet eszünk
hogy ál-művészetet veszünk

s hogy egymás közt lassan elveszünk.

#3

Telnek a napok,
vagy inkább a lapok,
kinek-kinek ízlés szerint,
hogy a kora délután megint
sötétbe burkolja az órák kacaját,
hogy lenézzünk és ne lássuk már saját
árnyékunk, csak várjuk a kihűlt napot,
és örüljünk, legalább ennyit adott
magára, vagy nekünk..
fel se kapjuk fejünk,
az autó meg csak fékez,
téged meg sem kérdez
kiszáll belőle egy félholt sikoly,
nem tudja már, hogy hol, vagy mikor...
csak ül, az ablakpárkányra félvállal az este,
előtte lepedőbe csavarva lányteste
remeg, ahogy halkán fújja a csendbe
utolsó füstjelét, mielőtt majd rendbe
téve élete ujjnyomait, szépen -
ott mosolyog majdnem minden egyes
képen -
nekilendül a test, ugyanaz a mosoly
érzi, nem kell félni, már nem megtört fogoly
ugyanaz a mosoly, csak egy másik élet
- gondolja, ha már nem az Övé lett,
ne legyen senkié... csattan, mint egy
pofon
forró lázban fürdik a jéghideg beton.

Megáll az idő, az órák gúnykacaja
elhal, ahogy tompa léptek zaja
erősödik egyre, majd egy autó fékez
kérdezni, ha nincs kit, hát nem is kérdez
csak kiszáll belőle újabb félholt sikoly,
nem érti még, hogy hol, miért vagy mikor.

*"Ajajajaj, ezek fényre csúnyuló lányok!
Ajajajaj, hát jól átvertetek.
Ajajajaj, ezek fényre csúnyuló lányok!
Ajajajaj, a szívem oda van értetek."*

/Nyers - Fényre csúnyuló lányok/

#4

Mi lesz, ha majd elmúlik
az önfegyelem, kontroll,
nem tart vissza semmi,
és elmozdulok a pontról,
hol egész addig feleztem
a síkossal a teret,
nézve a lányt a sarokban
ahogy itta az egeret -
vagy itatta és többes szám
ez nem érdekel akkor
nem lesz ott már önfegyelem,
se semmiféle kontroll
csak Nyers dallam a fejemben
meg a hangszórókban talán
és ott áll azért mellettem
egy régi jó cimborám
- mindhiába, elindulok
s elsötétül minden...
reggel arra ébredek
hogy lehánytam az ingem
magam mellé a földre
"még jó, hogy nem magam"
nyelvemmel kitapogatom
"megvan minden fogam"
mosolygok és megfordulok
- majd velem a világ
az ablakon beömlő fény
élesen szembevág,
s lassan kirajzolódik
a párnán a lány arca..
Talán nem volt semmi -
sőt, nem is akarta,
hogy pár napra rá ott ülünk
megint egymás mellett
ő megtartja a kendőt -
én a négy sor verset
dúdolom majd magamban,
pedig nem is illik
rá, vagy egyáltalán
mégis ott jár mindig
a fejemben és nem hagy
nyugodni ha hallom,
hogy átverték szegényt a lányok
a lux, nomeg a gallon...¹

Írta: Rác Gergely

Virágok vad forgása, érthetetlen ábrák,
Felhők szegte égen hóviharos vágta,
Tűzhányóknak füstje bíborszínű jégben,
Fehérszárnyú angyalok táncolnak a
szélben.

Zuhanás a föld alá, pokol kénes lángja,
Szabadlelkű költők rettegett rémálma:
Ördögöknek szarva, dühbe fojtott
vágak,
Skorpiókkal teli, megvetetlen ágyak.

Hirtelen a ködből előtűnt az Élet
(minden rémség menekült, mikor színre
lépett)
Tavaszi volt a hangjában, napfény a
szemében...
Hinni kezdtem újra egy kedves kis
mesében.

S forogtak a virágok, megjelentek ábrák,
Hóviharos vágtaim bárányfelhők látták,
Vulkánok közt jártam a bíborszínű jégben,
S néztem, ahogy szíveink táncolnak a
szélben...

Írta: Urbanovics Sándor

Pihe-puha hepehupa álmomban az
életem,
Gyöngye tündér selymes szóval vezeti a
léptem.
Saját elmém tüneménye eme kedves
angyal,
Nektár kelyhét, mit most kortyolt éppen
nekem ad...

Jaj, már megint minek csörög az a rohadt
vekker!
Mondjátok meg őszintén, van értelme
ennek?
Most is olyan álmos vagyok, mint előző
este.
Igen, akkor aludtam el, mikor
megkeres...

Temetője ez a kő az időnek, sajnos.
Tányéromban a kifli penészes. Vagy
sajtos?
Az időm az én pénzem és egyben
hasznom:
Asszem értékes lesz, ha most még egy
kicsit al...

Szombaton meg milyen jó volt a bor, mit
kortyoltunk,
Tűzet gyújtott bennünk, és éjjelre már
jól voltunk.
Fűtötte a tűz a nótát, eltartott hajnalig,
Bírsz még állni? – kérdezték. Azt
feleltem: Már al...

Igazán szép az a lány, akit múltkor is
láttam,
Kérdőn nézett felém, én meg hülye fejet
vágtam.
Őzike testű, s nem az a plázacica fajta,
Egy mély dekoltázsú ruha biztos jól áll
raj...

Tanulni is kéne lassan, de nehéz kikelni,
Fogat mosni, felöltözni, meg kenyeret
szelni.
Újult erő kell manapság minden egyes
óra,
Várjunk csak, mennyi is az... Fenébe,
már tíz óra!!!

Műegyetemi Sajtóklub – Ébredések alkotói pályázat 2006, FOTÓ KATEGÓRIA

**I. helyezett:
Cziva Gergely**

**II. helyezett:
Vehovszky Balázs**

**II. helyezett:
Vehovszky Balázs**

Művelődési Sajtóklub – Ébredések alkotói pályázat 2006, ÍRÁS KATEGÓRIA

Szerző : Kovács Attila

Helyezés: Különdíj.

Nehéz napok és egy éjszaka

jelen idejű elbeszélés

Hívtalak. Talán nem elég erősen. De hidd el, ez csak azt jelenti: a távolság volt túl nagy. Mert én megpróbáltam. De hangomat elnyelte a köztünk szilárdan álló fal. Te gondolkoztál valaha rajta, hogy miért épült? Mindegy most már. A remények idejének vége. Felesleges időpazarlás lenne azon töprengeni, hogy mi miért történt.

Reggel van. Még meleg a levegő a takaró alatt. Felébredtem, de az álomnak, ami éjjel kísértett, nincs vége. Tovább él bennem ugrásra készen, lesve, mikor engedek neki teret a gondolataimban, hogy leterítse az optimizmusomat, mint gyermeket a pestis. Rémületes hasonlataim vannak így ébredés után. Mindenesetre lassan kivakarózom. A tegnapi ütlegetéstől eléggé fáj a karom. Hexi persze duracell, mint mindig. Pakolászik, dudorászik, falra mászik. De ezt csak azért gondolom, mert reggel van. Bocsánatot is kérek tőle, amiért leányáztam. Tényleg nem akartam bunkó lenni, de a hangulati görbe az nálam reggel mínusz ötszáznál van, és ezt bizony tudomásul kell venni. Nem vagyok hajlandó ébredés után jókedvű lenni. Főleg egy szép álm után. A mai nem volt szép, így hát az ágyból ki se lépve behozom a gépen a rádiót, és elhatározom, hogy ma is felkelek. Nem örülök a saját döntésemnek.

A hely, ahol otthont próbálok magamnak teremteni, bizony eléggé sivárnak tűnik ebben a fényben. Viszont egyből sokkal marasztalóbbnak tűnik, mikor majdnem teljesen felébredve belém vág a gondolat, hogy hamarosan itt kell hagynom. Egyelőre még nem örökre, bár az eddigiek alapján több okból sem kizárt, hogy hamarosan új otthon után nézhetek. Az a legrosszabb, hogy mások határozzák meg, mi történik velem. Életcélom lesz, hogy ezt elkerüljem – határozom el. Közben sietek, mert hajszálon múlik, hogy elérem-e a buszt. A lépcsőházban hideg van. Kabátomba húzom a fejem, mint egy fekete teknősbéka, mert vágja a szél a nyakam érzékeny bőrét.

Jókai utca. Busz. Kosz. Emberek. Arcok. Fásultság. Városház tér. Felébredek egy pillanatra. Fülledtség, félhomály. Schönherz, villamos és indul a napi robot. Közben kisüt a nap, úgyhogy a „robot” szót „rutin”-ra módosítom. Unalmas órák, de legalább van olvasnivalóm és beszélgetőpartnerem. Elhatározom, hogy délután nem megyek be büntinémre. Eléggé fel vagyok villanyozva. Digiten verset írok és prozódíát szerkesztek. A mellettem ülő lány egy ideig érdeklődik, de aztán szünetben egy igazi macsó nyomul rá. Nem baj, úgyis figyelni akartam az órán, mondom magamnak. Ezzel párhuzamosan megdicsérem magam, amiért javíthatatlan optimista vagyok.

Délután, téténybusz. Nem tudom, miért, de a hazafelé tartó buszok kívül-belül szebbek valamiért. Talán azért lehet, mert reggel csak zsömlét eszem, most pedig hús van a hasamban. Elgondolkozom a fenti tétel bizonyításán, majd képzeletben legyintek, és elkezdem a Dunát bámulni. Hipp-hopp, otthon is vagyok.

Várok. Persze kívülről úgy tűnhet, mintha a skacokkal beszélgetnék vidáman, gitározgatnék, kicsit tanulgatnék, egyszóval elégedett ember benyomását keltem. De legbelül csak a hosszantartó, kínos csendet hallom. Egyelőre még nem ez határoz meg engem, de rettegek a pillanattól, mikor soha többé semmit nem fogok érezni. Egyetlen nagy, bűdös, várakozó folt leszek egy darab kifeszített vásznon, aminek a létezésében talán nem is hiszek. Ha néha mégis, akkor is lezúz a gondolat, hogy ettől a kétdimenziós felülettől talán soha nem tudok elszakadni, soha nem láthatom az egészet, aminek része vagyok. Közben eltelik a délután, a fizikai tunyaságnak vége, de a némaság marad.

Banális közhely. Valami homályos készítésnek engedelmességgel melléülök. Fülébe súgom, hogy szia. Különben édes kis füle van. Megcirógatja az arcom. „Szajha”- villan belém a legideillőbb kifejezés, és megcsókolom. Kicsit meglepődik, talán udvarlásra számított. Végül átadja magát az élménynek. Később, mikor igazán formába lendülünk, rögzítem magamban aényt, hogy nem mindennapi akrobatikát hagytam volna ki, ha tizenegy tájban úgy döntök, hogy hazamegyek. Úgy gondolom, ő is rögzít magában egyet és mást. Nekem is eszembe jut, hogy mi mindent rögzíthetnék benne. Eléggé sallangmentesen fejezem ki, mit akarok. Egyelőre még nincs benne, de a bal kezem a topja alatt úgy érzi, azért nem teljesen közömbös. Végül is, legalább kevesebbet kell vesződni az előjátékkal. Előtte innom kellene valamit. A bensőm továbbra is néma. Várok.

Pedig én tényleg hívtalak. Ha elhitted volna, talán minden másképp lesz. De te sosem hiszel el semmit, mert olyan kibaszottul okosnak képzeled magad! Ami azt illeti, az is vagy, de ennek az egészhez semmi köze. Te is vársz, mint mindenki más. Majd csak lesz valami.

Gratulálunk a helyezetteknek!

/Közhír szerkesztőség/

Az Oktatók véleménye a tandíjról

Azt, hogy mi hallgatók mit gondolunk a bevezetendő tandíjról, azt úgy gondolom, hogy tudjuk, mindenkinek megvan a fejlesztési részhozzájárulásról a maga véleménye. De kíváncsiak voltunk arra, hogy az Oktatóink hogyan közelítik meg ezt a témát, hiszen ők azért egy kicsit más szemszögből látják a dolgokat, ezért néhányuknak feltettem ezzel kapcsolatban azt az egyszerű kérdést, hogy nekik „Mi a véleményük a tandíjról?”.

Dr. Baranyi Edit

„A tandíj bevezetéséről nekem egy kicsit más véleményem van, mint a hallgatóknak. Elsődlegesen azért, mert én azt látom, hogy a diákok nem öt év alatt végzik el az egyetemet, mint ahogy még az én időmben volt, akkor mindenki hajtott, mindenki tanult. A mai hallgatók akár 10 évet is eltöltenek az egyetemen egy diploma megszerzésével, egyáltalán nincsenek rákényszerítve arra, hogy mindenképp tanuljanak és tényleg az előírt idő alatt végezzék el az egyetemet.”

Dr. Komócsin Zoltán

„Szerintem szükség van a tandíjra, nem fair, hogy a felvételi vizsgánál eldől az, hogy egy hallgató államilag finanszírozott vagy költségtérítéssel képzési rendszerbe kerül, az átjárhatóságra mindenképpen szükség lenne. Én úgy látom, hogy a tandíj bevezetésével kapcsolatban ami hiányzott az az, hogy a Hallgatói Önkormányzatok részéről nem volt megfelelő az együttműködés, pedig lett volna rá lehetőség. Én el tudom képzelni azt, hogy lehet olyan megoldás, amit a hallgatók is el tudnak fogadni és a másik oldal is elégedett lesz.

Amennyire én hallottam bizonyos számításokról, nem ezen múlik majd a felsőoktatás jövője, de nyilvánvaló, hogy más az, mikor fizetnem kell azért, hogy tanulhassak. Ez lehet, hogy lerövidíti a képzési időt, mivel akkor jobban törekszem arra, hogy hamarabb teljesíteni tudjak egy tárgyat. Feltételezem, hogy a tandíj bevezetése ilyen ösztönzéssel együtt jár majd a jövőben.”

Dr. Gyenes Károly

„Véleményem a tandíj bevezetésével kapcsolatban elsősorban az, hogy az oktatás finanszírozása állami feladat, és így feltétlenül közpénzekből kell megoldani, ez vonatkozik az egyetemi oktatásra is. Az állam fő feladatai közé tartozik az ifjúság nevelésének és magas szintű képzésének biztosítása. Tehát ily módon mindenképp helytelenítem mindenféle tandíj bevezetését az államilag finanszírozott képzésben.

A tandíj bevezetésének azonban lennének előnyös oldalai is. Talán a hallgatók szemében egy kicsit értékesebbé tenné az oktatók munkáját, ugyanis évek óta tapasztaljuk azt, hogy a kreditrendszerű képzés bevezetése óta kevesebb lett a motiváció a komoly és elkötelezett munkára, tisztelet a kivételnek. Kitalálódik a hallgatók tanulmányi ideje és ezzel rengeteg nem dotált plusz munkát rónak az oktatókra, az egyetemi költségek ezzel kapcsolatban növekednek. Elsősorban a kereszt-félévekre gondolok, a külön foglalkozásokra, a többször felvett tárgyakra, amelyet a költségvetés nem honorál. Valamilyen módon a hallgatókat is ösztönözni kell az elkötelezett munkára.

Tehát a megoldást nem a tandíj bevezetésében látom, hanem a hallgatók magasabb erkölcsi színvonalában, jobb hozzáállásában, és a szakma iránti felelősségteljesebb elkötelezettségben.”

Cseke József

„A tandíj bevezetésének az indoklásával nem értek egyet: nem úgy kellene megközelíteni, hogy aki a felsőoktatásban tanul, arra a társadalom többlet költ, hanem az az ember a társadalom szempontjából beruházás, az az ember azért jött ide, mert talentumai vannak, és hajlandó ezeket a képességeket kiművelni a maga és főleg a társadalom, a magyar közösség javára. Azzal viszont egyetértenék, hogyha valaki elhagyja az országot, az fizesse vissza az itteni oktatásának a költségeit, ezektől az emberektől úgy érzem jogosan lehetne visszakövetelni a taníttatásukra költött pénzt.

Száz-százötvenezer forintot egy nappali tagozatos diák nem tud megkeresni. Ha egy hallgató elmegy nem túl szakmai diákmunkát végezni, nem hiszem, hogy tudna ennyi pénzt előteremteni úgy, hogy ez a tanulás rovására ne menne, ez viszont egy negatív visszacsatolás, hiszen neki be kéne kerülnie a legjobban tanuló 15 százalékba. Azt sem látom tisztán, hogy a tandíj bevezetésével a hallgatók segítenek-e majd egymásnak ezek után, mert ellenérdekeltség alakul ki. Miért segítsék egy olyan embernek, aki lényegében a versenytársam, ez viszont az emberi viszonyokat jelentősen megváltoztatja majd. Belevágtunk egy olyan „reformba”, amely nincs végiggondolva, megfelelően előkészítve. Én azt hiszem, hogy a lényeggel nem foglalkozunk, csak a pénzbeszedéssel.”

Csilla

már
5
éve!

Diákhitel Életre való!

Legyél, ami lenni akarsz!

DIÁK HITEL

www.diakhitel.hu
06-40-24-00-24

A tanár is volt ember

Mint már megszokhattátok, ebben az évben is folytatjuk régi rovatunkat, ahol jobban megismerkedhetünk a minket tanító oktatókkal. Higgyétek el tanulságos, és érdekes egy-egy tanárunk életútja, pályafutása. Mindig feltesszük, az elmaradhatatlan kérdést: Mi vitte rá, hogy tanár legyen? Az új szemesztert a Közlekedésüzemi Tanszék ifjú doktoranduszának bemutatásával kezdjük, aki az Üzemszervezés gyakorlati részét oktatja a harmadéves hallgatóknak.

Mesélj magadról valamit! Gyermekek, diákevek...

Műszaki érdeklődésem általános iskolában kezdődött. Láttam egy kályhát, és már akkor kohógépész akartam lenni. vagy faipari szakmunkás, bútorkészítő.

Aztán felvettek a gróf Széchenyi István Műszaki Szakközépiskola Világbanki Közlekedési szakára Székesfehérváron. Már az első nap, mikor beléptem az iskolába, láttam, hogy a szállítmányozási szakmát nekem találták ki.

Tanultunk mindenféle tárgyat, díjszabásméletet, szállítmányozást. Ez jó alapot adott ehhez az Egyetemhez. A Műszaki Egyetemet 2001-ben kezdtem a Közlekedésmérnöki karon és viszonylag gyorsan, öt év alatt be is fejeztem. Minél előbb, annál jobb! – gondoltam. De aztán megváltozott a véleményem. Rájöttem milyen jó itt, ha lehet, maradnék még néhány évet. Ez az egyik oka, hogy PhD hallgatóként továbbra is itt rontom a levegőt.

Hogy ment az egyetem?

Az első évek nem mentek olyan simán. A matekkal, a mérnöki fizikával, meg a rajzzal voltak problémáim. Matekból és fizikából egy héten belül gyak-ívéztem, mindkettő sikerült. Erre nagyon büszke voltam. Műábra igaz csak másodjára, de az is megvolt. Na meg a hőtantól és a szerkötől kellett nagyon félni.

Aztán elmúlt az a rázós első két év, jöttek a szakmai tárgyak. Azok érdekelték, mindig mindent megtanultam. Ötödik félévtől nem sok gondom volt.

Mi az oka, hogy az egyetemen maradtál? Nem volt elég a tanulás?

Két oka van. Az egyik az, hogy a logisztikus képzés nem elégítette ki az én igényeimet, ezért kezdtem el más irányba tekintgetni. Úgy érzem a tudásom még nem elég. Bár megtanultam mindent, amit a tanárok mondtak, de nekem személy szerint ez még nem elég.

Másrészt, mint már említettem, nagyon hamar befejeztem az egyetemet és szerettem volna még itt eltölteni néhány évet. Nagyon sok minden kimaradt még. Az öt év alatt nem nagyon vettem ki a részem az egyetemi életből. Csak keveset buliztam, ezt szeretném most bepótolni. Meg aztán a szobatársaimat sem akartam itt hagyni.

Mikor és kitől kaptad a lehetőséget, hogy a tanszéken dolgozz?

Tarnai Júlia tanárnő ajánlotta fel a lehetőséget, hogy esetleg maradhatok PhD képzésen. A tanárok nem ösztönöztek. Csak később, mikor már én szóltam nekik, hogy elfogadtam a lehetőséget, akkor mondogatták, hogy érdemes volt.

Ezek szerint nem fogadtak kitörő örömmel?

Nem mindenki. Mikor első alkalommal bemutatkoztam, mint újdonsült munkatárs, kevés ember volt, aki barátságosan fogadott. Főleg a fiatalabb korosztály és Kovács Péter tanár úr. Az idősebb oktatók tartják a távolságot. Kaptam szobát, számítógépet, mindent, ami a munkámhoz kell.

Kinek az ötlete volt, hogy üzemszervezést oktass?

Logisztikusként végeztem, az egyéb szakirányos tárgyakat, mivel én sem tanultam, ezért nem is oktathatom. Alapképzésben az Üzemszervezés az egyetlen tárgy, amit a Közlekedésüzemi Tanszéken tanítanak logisztikusok. Ehhez tartozik 8-10 gyakorlat, amire a többi oktatónak egyéb elfoglaltságai miatt nincs ideje. Megkérdezték, hogy vállalnám-e az egyik gyakorlati órát, és én

szívesen igent mondtam.

Szeretek tanítani. Ez már korán, általános iskolában megmutatkozott. Tizenévesen kisdolgozatokat készítettem a hűgomnak dolgozatírás előtt, amit aztán javítottam, osztályoztam. Később is szeretnék tanítani.

És a dolgozatjavítás?

Hááát... ja. Inkább tanítok.

Milyen érzés volt a katedrán állni? Hogy sikerült a bemutatkozás?

Eddig két gyakorlatot tartottam. Az első... hm, igen. Rendesen húztam az időt, mert 35 ember elé még nem álltam ki. Egy perccel az óra kezdete előtt még a számítógép előtt ültem és MSN-eztem. De aztán elindultam, gondoltam lehet, hogy már várnak (kis naív). A jegyzeteimet előtte legalább ötször átnéztem. Előző nap is.

Nagy nehezen megtaláltam a Z203-at. A diákoknak nem igazán tűnt fel, hogy bementem a terembe. Csak 1-2 évvel vagyok idősebb náluk, nem vártak különösebb dolgot. Lepakoltam a kis cuccomat az asztalra, de semmi. Gondolták, szegény gyerek biztos az üzemszervezést már másodszor hallgatja, hát hadd

csinálja. Azt hitték, hogy valami diák vagyok, aki ott rendezgeti a papírjait. Nem is mertem nagyon megszólalni, hogy csend legyen, vagy mi, mert azt én sem szerettem. Különböző jelekből lassan csak észrevették, hogy mi is a pálya. Kb. 20 perc alatt meg is tartottam az órát. Először furcsán néztek rám, hogy ennyi. Nem szoktak hozzá, hogy valaki ilyen hamar befejezi.

Másodszorra már felismertek! Kellemes tempóban leadtam az anyagot, de az óra így sem tartott 45 percnél tovább...

Még mivel foglalkozol az oktatáson és a doktori disszertáció írásán kívül?

Lesz még egy tárgy, a Logisztikai rendszerek tervezése II., amelynek szintén a gyakorlati részét oktatom majd. A gyakorlati feladatokat én találtam ki, ami miatt lehet, hogy sokan nem fognak szeretni.

Ezen kívül Logisztikai informatikából, illetve a műszaki menedzsereknek Logisztikai informatika és rendszerek tárgyból lesz egy-egy előadásom, amely kapcsolódik a disszertációhoz is.

A legjobb feladatom mégis a zh felügyelet lesz. Már most tudom, hogy Logisztikai informatikából előreláthatólag egyedül leszek felügyelő tanár. Szerintem ennek néhányan már most örülnek.

Alapvetően nem szeretem, ha valaki puskázik. Még nem tudom, mit csinálok, ha valakit elkapok. A zh-t biztos nem veszem el. Ha már valaki veszi a fáradságot, és saját maga megírja a puskát, azzal már készül a zh-ra. Fénymásolt puska, tankönyv használata TILOS!

Te puskáztál?

Hát, én... Szakmai tárgyakból nem jellemző, de Közlekedési jogból igen. Abból mindenki puskázik. Általában

képletekből készítettem segédanyagot, az elméleti anyagot mindig megtanultam.

Ennyi egyetemi elfoglaltság mellett azért van még szabadidőd?

Nem sok. Ha van is, angolt tanulok, illetve a disszertációhoz szükséges anyagokat gyűjtök, különböző tanszéki feladatokban segítek, forgalomszámlálási felügyeletet csinálok.

Szabadidőmben, amikor otthon vagyok szívesen horgászok, biciklizek, számítógépezek.

Este meg haverok, buli...

Köszönöm a beszélgetést!

Ancsi

Gabriel García Márquez: Az ezredes úrnak nincs, aki írjon

„Az ezredesnek hetvenöt esztendőre volt szüksége – életének hetvenöt esztendejére, annak minden percére – hogy eljusson ehhez a pillanathoz. Tisztának, határozottnak, legyőzhetetlennek érezte magát abban a szempillantásban...”

A világ egy teljesen más oldala, mind földrajzi, mind gondolkodás szempontjából, egy teljesen más kultúra... Dél-Amerika. A kolumbiai születésű García Márquez talán az első s mindmáig legismertebb író, aki képes volt áthidalni ezeket a különbségeket, és hűen közvetíteni az ott uralkodó sajátos légkört s életérzést.

A polgárháborús szabdalta vidék egy kicsiny faluját ismerhetjük meg a kisregényben, aminek látszólagos középpontjában a címszereplő és kakasa áll. Valójában azonban az emberi élet és méltóság, a hit és a kiszolgáltatottság feloldhatatlan ellentéte a fő motívum, ami az itteni társadalom minden szintjén megjelenik.

Az ezredes és felesége elvesztették egyetlen kincsüket, a fiukat, akit agyonlőttek illegális röplapok terjesztése miatt. A fiuk árvái ők, semmi nem maradt utána, csak az az

egyetlen állat, amit viadalokra szokott hordani. S ők is ebben remélhetik szinte egyetlen lehetőségüket, hogy táplálják a kakast a következő küzdelemig. Az ezredes már fiatalkorában kiérdemelte a rangját a harcokban s 15 éve minden egyes nap a megítélt nyugdíjáról szóló értesítőt várja. Minden pénteken a postára megy s már a kikötőben figyeli a kirakodást abban a már-már elhaló reményben, hogy most biztosan megérkezett. Szinte minden értéket eladtak, hogy legyen mit enniük. A feleség súlyos asztmás s valójában lassan haldoklik. Az életbe vetett egyetlen hitük a kakas s képtelenek megválni tőle, holott minden pesora szükségük van, szinte napról-napra élnek. Az élet kényszeríti őket a súlyos döntésre, megválnak egyetlen értéküktől, vagy megőrzik emberiségük egyetlen szeletét.

Ígazán elgondolkoztató ez az

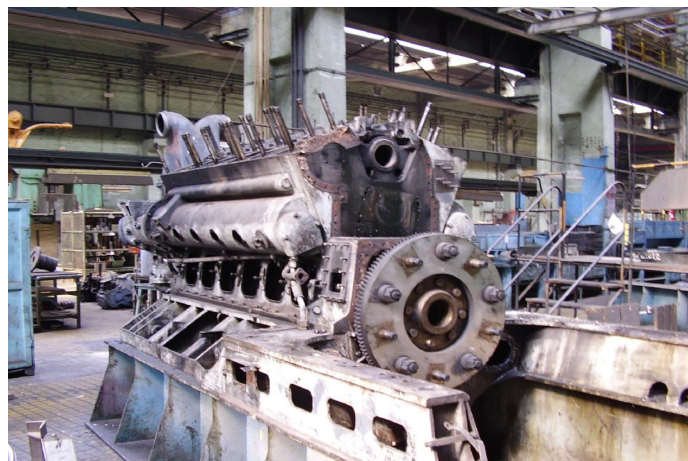
ellentét, ez a fajta kiszolgáltatottság magának az életnek. Függni a társadalom jószágától s gondoskodásától, holott már megtették, amit a lét kívánt tőlük. Felneveltek egy gyermeket és az ezredes harcolt ennek a világnak a fennmaradásáért, most mégis ez próbálja teljesen maga alá gyűrni őket. Nemes méltósággal viselik a nyomort s a kisváros kilátástalanságát s utolsó csepp erejükig hisznek magában az életben.

“Ha Isten egy pillanatra elfelejtené, hogy én csak egy rongybabu vagyok, és még egy kis étellel ajándékozna meg, azt maximálisan kihasználnám. Értéket tulajdonítanék a dolgoknak, nem azért, amit érnek, hanem azért, amit jelentenek. Keveset aludnék, többet álmodnék, hiszen minden becsukott szemmel töltött perccel hatvan másodperc fényt veszítünk...” – Márquez

Szergej atyánk és a többiek

A Kollégiumi Napok keretében volt szerencsénk rövid, ámde annál élménydúsabb látogatást tenni a MÁV Északi Járműjavító Kft. Üzemében. Szerény véleményem szerint az ilyen jellegű programok és tapasztalatok miatt érdemes szeretett karunk kötelékébe tartozni.

Kísérőnk már a kapunál fogadott minket és rövid bemutatkozás után felajánlotta, hogy körbevezet az üzem területén. Rövid és őszinte mosollyal nyugtázta, amikor értésére adtuk, hogy mi lennénk az eljövendő generáció, némi önkritikával párosítva persze. A mi szánk viszont fülig ért, ahogy közölte, a forgóvázjavító üzemcsarnokban kezdődik a gyárlátogatás. Szinte mindent megnézhattunk, s fényképezhattunk. Készségesen el is magyarázták nekünk a főbb technikai tudnivalókat, ahogy az idő engedte, például a hajtásláncot, vagy fogaskerekek (de mekkorák!) tövében keletkező mikropedések ellenőrzését. Megnézhettük azt is, hogyan melegítik fel a kerékpárokat a tengelyre illesztés előtt. Az én vasút-rajongó szemem akkor csillogott igazán, amikor átmentünk a szomszédban lévő csarnokba, ahol a mozdonyok tényleges

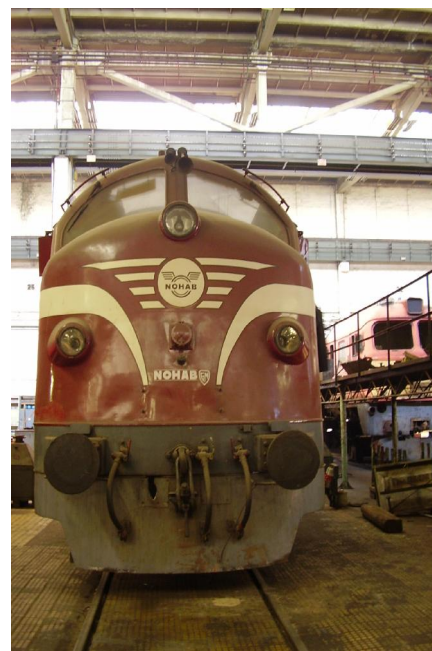
össze-, illetve szétszerelését végzik. Úgy éreztem magam, mint ötévesen, amikor új játszóteret fedeztem fel a környéken és napokig ott is maradtam volna étlen és szomjan. Itt sem volt ez másként, már futottam a csoda felé, mikor megláttam két gyönyörű M62-es mellett a vasúti gépészet csúcsát, a Nohabot. Gyönyörű volt... Legszívesebben hazavittem volna és éjjelnappal babusgatnám. Félő azonban, hogy ha kifelé motózásra kerülne sor, még kiszúrják a hátizsákom rejtekében. Így azonban maradt a nézelődés és az örök élmény, hogy élőben is megcsodálhattam. Betekinthettünk az irányítófülkéjébe, sőt a V43-as Sziliébe még fel is mehettünk. Szinte mindenki megörököltette becses személyét a vezetői székben s tényleg csak a korlátozott lehetőség miatt nem indítottuk be, mi nyitottak lettünk volna rá... Kifelé menet még megnéztük, hogy működik egy lézeres koordinátamérő gép, illetve munka közben egy óriási méretű CNC.

Nem mindennapi élmény volt, abban biztosak lehetünk, nagyon sajnálhatja az, aki nem tartott velünk s előnyben részesített holmi előadást. Bátorítok mindenkit, hogy ragadjon meg minden ilyen és ehhez hasonló alkalmat, hiszen ha nem is részletekbe menően, de nagyvonalakban meg-

ismerheti egy ilyen üzem működését, illetve olyan gyakorlati dolgokat tapasztalhat, amit az órákon nem lehet elsajátítani!

Ezúton szeretném kifejezni a köszönetet a MÁV Északi Járműjavító Kft. Vezetőségének a szíves vendéglátásért és dolgozóinak, hogy lehetőséget biztosítottak kis csapatunknak a bármészakodásra! Köszönjük!

balasnyikov

Mindenki Szilije – Papagájként

Frissen festett forgóváz

Eszterga – nem épp kicsi...

Kopasz Szöcske

A Legnagyobb

Kapcsolódjunk...

Új és régi

Vezérállásban

Ütős hétvége autósoknak

Kedves autómániás Barátaim! Remélem, minél többen látogattatok ki a hétvége folyamán az Autótechnika szakkiállításra. Ha nem voltatok, akkor nem tudjátok, hogy miről maradtatok le. Megpróbálom picit szakmai szellemmel bemutatni, na meg persze pár ütős képpel, hogy mi is volt a 4 napos kiállításon.

Szeptember 28-án, csütörtökön vette kezdetét a Hungexpo Budapesti Vásárcsopont területén a 19. Nemzetközi Járműipari Szakkiállítás, melynek 13000 négyzetméterén 13 országból 130 kiállító mutatkozott be. A korábbi páros esztendőkhöz képest az idei rendezvény már Autótechnika – Auto-Diga néven fogadta az érdeklődőket, mivel az eddig Győrben rendezett Auto-Diga kiállítás csatlakozott az Autótechnika-sorozathoz. A két esemény „fúziója” az autós háttérpar legrangosabb hazai szakkiállításává emelte az október 1-jén zárult, négy napon át tartó programot, melynek további újdonsága, hogy a szervezők meghírdették a kiállítók között a szakkiállítás nagydíját. A nyerteseknek járó díjat végül a Gutmann Messtechnik GmbH: Mega MACS 50 és a WOW! Snooper Bt.: Pocket PC univerzális diagnosztikai műszerei, az „Öko-járműfenék burkolat levegő kényszeráramoltatással” fantáziánévre keresztelt termék, valamint az „INTEG” Integrált vállalatirányítási rendszerszoftver kapták.

A javarészt szakműhelyek számára nélkülözhetetlen szerviztechnikai és gépjármű-diagnosztikai berendezések bemutatása mellől nem hiányoztak a hétköznapi autósoknak szánt kiegészítő felszerelések: a motorélettartamot növelő kenőanyag-adalékok, a különböző gyártók minőségi, kézi számszámai és mivel a gépjárművek tárolása is jelentős kérdés, garázsipari termékek sem.

Szerencsére a konkurencia nélküli különlegességek sem maradtak a padláson, így a látogatók találkozhattak azzal a még gyártásba nem került, magyar szabadalommal, amely a hidegindításkor jelentkező olajellátási késedelemből következő motorkopást hivatott kiküszöbölni. A jármű olajrendszeréhez utólag hozzáépíthető, speciális szelepekkel működtetett rendszer lényege, hogy a motorolaj egy része a jármű üzeme közben egy membrános, gáztöltésű nyomástárolóba szorul, ahonnan a speciális szelepek csak indításkor engedik vissza a kenési rendszerbe az addig üzemi nyomáson tárolt kenőanyagot. Ezzel elérhető, hogy a motor beindulásakor már ne legyenek szárazon futó alkatrészek.

De azoknak sem kell elkeseredni, akik nem értik vagy netalántán nem érdeklik az ilyen szakmai dolgok, mert azoknak is volt látnivaló bőven: a lengén öltözött testfestett hölgyektől, az igencsak szépre sikerült járműipari csodákon keresztül a modellekig. A világon egyedülálló tuning autók különleges show-ja mellett, a szombati napon autó hifi hangminőség és hangnyomás versenyek is emelték a rendezvény fényét.

Ha pedig már a ritkaságoknál tartunk, kiemelném egyetemünk büszkeségét, a kondenzátoros energiatárolású, háromkerekű járművet. A Gépjárművek Tanszék oktatóinak segítségével karunk néhány lelkes és tehetséges tagja készítette, mellyel első helyezést ért el idén tavasszal az I. Széchenyi-futam „Alternatív hajtású járművek versenyén”. Utólag is gratulálunk nekik!

A jelentős események szokásai szerint, ez a kiállítás is tudományos konferenciák kíséretében zajlott. A gépjárműipar aktuális kérdéseiről ezúttal „Járművizsgáztatás az EU-ban és Magyarországon”, „Szaktanár autóműszaki”, „Roncsautó”, „Elektronikus tachográf”, „Gépjárműalkatrész-szavatosság és jótállás”, „Gázautó”, „Diesel-motorteknika és Autóvillamosság”, valamint „On Board Diagnostic” címen hangzottak el előadások.

És hogy mire jó az autóiipari szakkiállítás a közönség szórakoztatásán kívül?

Az ilyen szakkiállítások értelme leginkább a szakszervizek és az autójavítók koncentrált információkkal való ellátása, a javítási technikákkal foglalkozó cégek kínálati sokszínűségének bemutatása, és ezáltal egyfajta segítségnyújtás a műhelyek számára, hogy lépést tarthassanak az autóiipar modellévenkénti változásával. Nem mellesleg egy nagyszerű alkalom a leendő mérnökpalántáknak (azaz nekünk), hogy betekintést nyerhessünk a járműipar igen kusza és csodás világába.

Csabi

Iron Hook 2006 tavasz

Idén tavasszal az izgalmas meccsekben gazdag csoportkörből 16 csapat jutott tovább az egyenes kieséses szakaszba a következő párosításban:

Nyolcaddöntők:

Miletics Laciék - FC T4	0:1
Rába Stock – Gumimacik	1:1
(büntetőekkel 3:4)	
Big Lui Drink Team – Midland City	8:2
Hey Bobby – Nem Tudom	7:0
Tök Mindegy – Superlight	5:1
FKLM 240 – Papa	3:0
Banyekok – Möhhh	7:3
HP FC – FC ECSOS	3:0

Negyeddöntők:

FC T4 – Gumimacik	3:3
(büntetőekkel 2:3)	
Big Lui Drink Team – Hey Bobby	4:0
Tök Mindegy – FKLM 240	1:0
Banyekok – HP FC	3:0

Elődöntők:

Gumimacik – Big Lui Drink Team 3:2
A kieséses szakaszra magukat felszívó Gumimacik izgalmas, fordulatos mérkőzésen vettek elégtételt a csoportkörben elszenvedett sima, már-már megalázó vereségért.

Tök Mindegy – Banyekok 2:1

A mérkőzést jobban kezdő és sokáig vezető Banyekok a végére elfáradtak, így a Tök Mindegy csapata fordítani tudott, és megérdemelten jutott a döntőbe.

3. helyért:

Banyekok – Big Lui Drink Team 3:2
Hatalmas küzdelmet hozó mérkőzésen a szezonnak nagy reményekkel nekivágó Big Lui Drink Team elkeseredett rohamozott, ám a végére megint elfáradó, de hősiesen küzdő Banyekok nem adták le egygólos előnyüket.

Döntő:

Gumimacik – Tök Mindegy 1:3

A Gumimacik gumibogyószörp-készlete nem tartott ki a teljes szezonra, így a döntőben hiába szerezték meg a vezetést, előnyüket nem tudták megtartani. A Tök Mindegy simán fordítani tudott, és megérdemelten emelhették magasba a kupát.

Meg kell említenünk még a legjobb lánycsapatot, amely hasonlóan a megelőző félévhez, ismét az Amazon AS lett, legyőzve A Csajok csapatát.

Nem feledkezhetünk meg a legamatőrebb címet elnyerő csapatról sem. A tavaszi fordulóban az Egymás csapata gólokban gazdag meccsen diadalmaskodott a Jómunkásember FC ellen.

Az idei csoport- és meccsbeosztások megtekinthetők a földszinti sporthirdetőn ill. a www.kozlekkar.hu honlapon.

Coctail – Tom Cruise után szabadon...

A Közhír korábbi számaiban is találkozhattatok már a koktélsarokkal, ezt a hagyományt ebben a félévben (és reményeim szerint a későbbiekben is) folytatni fogjuk. Ebben a számban olyan koktélokat mutatok be Nektek, amelyeknek alapanyagait viszonylag könnyen beszerezhetitek, így ezekkel a „folyosópartik” hangulatát is feldobhatjátok...

Blue Hawaiian

4 cl fehér rum
3 cl Curacao Blue
3 cl kókuszlikőr
6 cl ananászlé

Az alapanyagokat shakerben tört jéggel összerázzuk, majd hűtött longdrinkes pohárba töltjük. Koktélcseresznyével és ananászszelettel díszítjük. Jellemző te-kintve női koktél, telt, édes ízzel.

Beton

4 cl Becherovka
feltöltéshez tonik
1 cl citromlé

A Becherovkát és a citromlevet a vendég poharába jégre öntjük, majd tonikkal feltöltjük. Citromkarikával és koktélcseresznyével díszítjük, így friss, élénk, fanyar ízű frissítőt kapunk.

Berlenga

4 cl fehérbor
1 cl gin

Az előkészített keverőpohárba öntjük az alapanyagokat, és jégkockákkal elkeverjük, majd a hűtött koktélos pohárba szűrjük. Az eredmény a felhasználott fehérbortól is függ. Elsősorban a felszáraz badacsonyi, vagy bükkaljai borokat

ajánlom, ezekből kellemes, friss ízű aperitifet állíthatunk össze.

Blue Blazer Grog (2 főre – hisz ökörször iszik magában!)

2 teáskanál cukorszirup
10 cl skót whisky
10 cl forró víz

Az írkávé pohárba öntjük a forró vizet és a Whisky-t, cukorral ízesítve és citromhéjszelettel szervírozzuk. Ezt az italt az „ütősebb” dolgokat kedvelőknek ajánlom, csak saját felelősségre...

Nazdarovje!

András

**Óravázlat?
Előadásjegyzet?
Házi dolgozat?
Nem gond!
Otthon a gépem
hamar megírom!**

Megkaptad már
Te is jogtiszta szoftveredet?
www.tisztaszoftver.hu

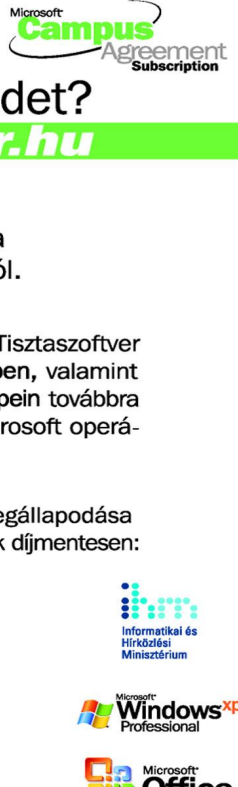

Ha még nem, akkor igényeld a
www.tisztaszoftver.hu weboldalról.

Az Informatikai és Hírközlési Minisztérium (IHM) Tisztaszoftver Programja keretében a felsőoktatási intézményekben, valamint az oktatók, hallgatók és dolgozók otthoni számítógépein továbbra is **legálisan** és **térítésmentesen** használható a Microsoft operációs rendszere és irodai alkalmazása.

Az IHM és a Microsoft Corporation 3 évre szóló megállapodása értelmében a következő szoftvertermékek használhatók díjmentesen:

- Microsoft Windows Professional Frissítés
- Microsoft Office Professional
- Microsoft Core CAL (ügyfélhozzáférési licenc)

További információk: Tisztaszoftver Program Ügyfélszolgálat, telefon: (06-1) 279-2880 (H-P: 8.30-16.30-ig)
E-mail: tisztaszoftver@tisztaszoftver.hu, postacím: Rufusz Kft, 1519 Budapest Pf. 219

Szenvedélyek kavalkádja: Babfőzelék (után)

A jól nevelt, menzás, mindenevő diák étrendjéből nem hiányozhat a zöldségleves, a rizibizi, a tökfőzelék, és a sokak által elítélt spenót – sóska duó valamelyike szintén főzelék halmazállapotban... Előítéleteinket félretéve, együnk gyakran ilyen ételeket; szükség van rájuk, mert mondták... Egészségünkre!

Ezen bevezető – mintegy negatív kampány – után remélem, megjött a kedvetek egy kis nyalakodásra, ugyanis ebben a hónapban kakaós muffint (e: kakaós máfín) fogunk készíteni házilag bar-kácsolással. A muffin arról ismerhető fel, hogy kerek, és a tetején kiszélesedik, kb. olyan, mint a kukták sapkája... Hasonlít a lecsóhoz, mert gyakorlatilag bármit bele lehet dobálni anélkül, hogy elrontanánk; csak a mennyiségre kell figyelni. Esetünkben kakaóval fogjuk bolondítani a nyers tésztát, mert az nagyjából elérhető bárki számára.

Az első lépés, hogy mérleggel, toló- vagy ampermérővel, stb.. kimérve, vagy saccra lenyesünk a rama kockából 12 dkg-ot... Utána dobunk rá 12 dkg kristálycukrot, és ahogy tudjuk, keverjük össze őket... a legjobb, ha van a folyosón, a szomszédban, vagy esetleg nálunk... habverő. Amikor már egyenletesen recseg mindenhol a cukros vaj, akkor tegyük hozzá 2 hámozott tyúktojást (fehér és sárga fázisával együtt)! Újbóli kevergetés után jöhet 12 dkg liszt a közösbe, és egy széles mosoly a világnak, mivel mindjárt kész a masszánk. Mielőtt a lisztet is elkevernénk, adagoljuk hozzá egy csomag sütőpor felét, de itt vigyázzunk, mert ha megömlik, és 2-3 csomaggal is beleteszünk, tuti ehetetlen lesz a süti...

Ha tökéletesen homogén a cucc, elvileg be is tehetnénk a sütőbe, de ízesíthetjük is. Mint ahogy mondtam, most kakaós lesz. Tehetsz bele ezen kívül darált vagy egész diót, mogyorót, csokidarabokat, aszalt gyümölcsöket, lekvárpöttyöket, érted, bármit... Az viszont fontos, hogy ahány kanál szárazanyagot teszel a masszába, annyi kanállal kevesebb lisztet számolj. Így lesz garantáltan „máfinos” a muffin.

Imádnivaló, hogy a massa maximum 20

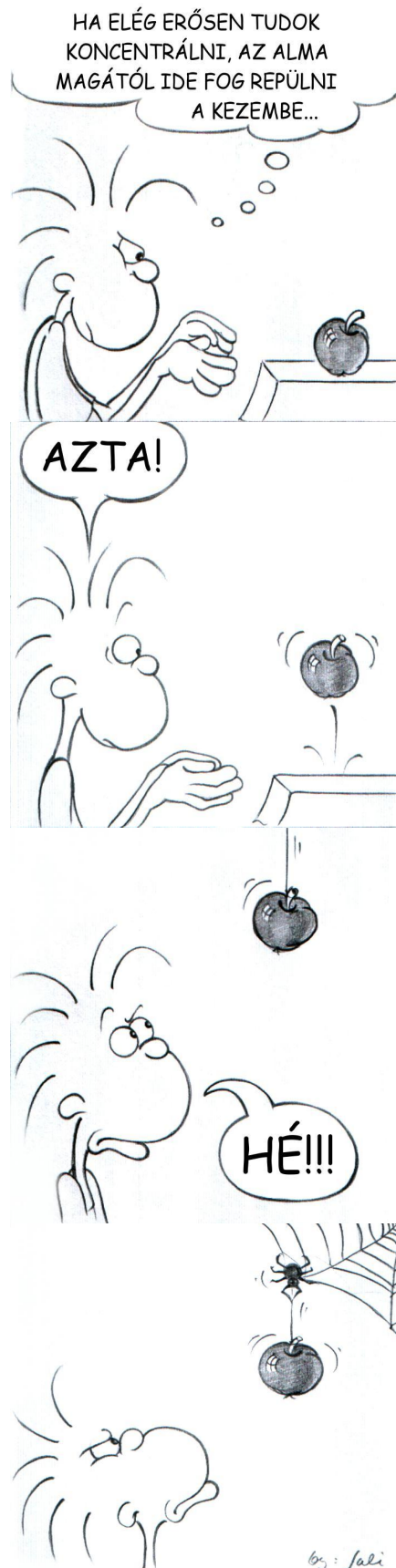
perc alatt elkészíthető, viszont mégis van hátránya ennek a receptnek is, ugyanis spéci muffinsütő tepsit kell hozzá, ami mélyhúzott, és bele lehet önteni a tésztát. Amennyiben nincs kéznél ilyesmi, egy bevált módszerrel orvosolhatjuk a hiányosságot, miszerint egy feles poháron gyúrunk alufóliából kis öntőformákat... ha van oviból megmaradt homokozókészletünk, formák teljes skáláját állíthatjuk elő néhány mozdulattal... Egyébként 2000 Ft alatt lehet kapni ilyen teflonos tepsit anyunak, barátnőnek ajándékba (kellemes + hasznos)...

Miután beadagoltuk az anyagot a kis alumínium szobrocskáinkba (vigyázat! Meg fog dagadni! Ne tegyük tele!), előmelegített kemencében 160-180 fokon barnulásig sütjük (kb. 20 perc). Kivéve, hűlni hagyjuk, majd lefejtjük róla a tepsit ill. az alufóliát. Meghintjük porcukorral, aztán megesszük.

Tipp: amikor a kakaót belekeverjük a masszába, ne keverjük el teljesen, csak néhányszor forgassuk bele... Így csikos lesz a tészta, meg az íze is más picit...

Jó étvágyat hozzá!

Dani

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA**

**Szerkesztőség:
1114 BUDAPEST,
BARTÓK BÉLA ÚT 17.
FSZ. 8-9.
TEL/FAX.: 1/463-3780
E-mail:
kozhir@kozlekkar.hu
www.kozlekkar.hu/kozhir**

Felelős kiadó
Telek MásikfelétGagaÚr Zoltán
HÖK elnök

Felelős szerkesztő
Radok 2délélőtt Edina

Főszerkesztő
Pölczman Végretentézünk Balázs

Tördelőszerkesztők
Hukics Egykisnyugit,plííí! István
Molnár Sűrűvölt András

Olvasószerkesztők
Őri Orrvérzésig Anett
Tóth VivátBulibusz Csilla

Írták
Bozzay Kisfeladat? Melinda
Dér I<3Keji Dániel
Kovács Szeretemafocti Frigyes
Molnár Költözködöm András
Németh Alanyravadászok Anikó
Pölczman Ittisottvala Balázs
Szirmai Autótechnikáltam Csaba
Tóth Ésírtamls! Csilla

Segítették
Bacsárdi Sajtdenemmedve László
Döme Csakkomolyan Csongor

Rajzolta
Miczki Hobbibólisrajzolok Júlia

A lány mondja a fiúnak:

- Ha te egy igazi úriember volnál, nem csinálnál velem ilyet a hátsó ülésen!

Erre a fiú:

- Ha te pedig úrilány volnál, akkor nem beszélnél teli szájjal!

- Szia anyu! Megyek diszkóba!
- Diszkóba? 13 évesen a diszkózason jár az eszed, de megfeledekezel anyád 26. születésnapjáról?

A románok bejelentik, hogy felépítik a világ legnagyobb stadionját. A vállalkozáshoz minden ország segítségét kéri. A felajánlások sorban meg is érkeznek minden országtól, kivéve a magyarokat. Rettenő diplomatikusan felteszik a kérdést:

- Hát ti magyarok, mit adtok?
- Miért, a telek nem volt elég?

Lány és fiú beszélgetnek. Fiú:

- Mi a foglalkozásod?

Lány:

- Az EDS Hungary EMEA North-Central HUB Központjában az ABN AMRO Team-hez tartozó Workplace Services - Service Deskjén vagyok Chat Support Agent. És neked?
- Ács.

Év végén vizsgáztatja a tanár az előző vizsgán megbukott diákokat. Mivel tudja hogy ezek sokat nem tudnak az anyagból, a következő kérdéseket teszi fel:

- Ki tudja, hogy hívnak engem?
Nagy csend, senki se tud válaszolni.
- Na jó, akkor ma milyen tantárgyból vizsgáztok?

Megint nagy csend, erre se tud senki válaszolni.

A tanár már majdnem könyörögve:

- Hát akkor legalább azt mondjátok meg, milyen színű a tankönyv?!

Senki se válaszol, csak a leghátsó sorban az egyik diák halkán mondja a padtársának:

- Te, ez meg akar buktatni minket!

November hetedikén a párttitkár felhívja Brezsnyev elvtársat és megkérdi:

- Szabad-e egy ilyen nagy ünnepen mint a mai, nemi életet élni?

Brezsnyev elgondolkodik, és azt mondja:

- Igen elvtárs, szabad. Csak ügyelni kell arra, hogy ne okozzon nagyobb örömet az ünnepnél.

Az átkosban János bácsit rá akarják beszélni, lépjen be a TSZ-be. Az öreg már hajlik rá, mire a beszerző hozzászól:

- Néhány dolgot be kell ám adni a közösbe.
- Mondjad csak, fiam - így János bácsi.

- Be kell adni a lovakat.
- Ha be kell, hát beadjuk.
- A baromfiakat is be kell adni.
- Azt is beadjuk.
- A tehenet is be kell adni.
- A tehenet? Azt nem adom!
- Aztán miért?
- Mer' az van!

Örmester: Közlegény, maga nem jelent meg az álcázási gyakorlaton!
Közlegény: Honnan tudja?

A hittérítő bandukol az őserdőben, egyszer csak körbekapja 10, lándzsát rázó üvöltő kannibál.

- Jaj Istenem! Végem van - kiált fel a hittérítő.

- Dehogyan van véged. Tedd amit mondom - szól le a lombok közül egy "égi" hang.

- Látod melyik a törzsfőnök?

- Látom. - mondja a hittérítő.

- Kapd ki a kezéből a lándzsát és szúrd hasba. - így az égi hang.

A hittérítő odaugrik, kikapja a főnök kezéből a lándzsát és leszúrja vele.

- Na látod b...meg, *MOST* van véged!

Neandervölgyi ősember fia otthon megmutatja apjának a bizonyítványát, ami nem túl fényes. Így az apa:

- Na fiam. Az, hogy megváltak bölényvadászattól, az egy dolog, kicsi vagy még, nincs elég erőd, majd felnősz a feladathoz. Az, hogy meghúztak barlangrajzból is, az egy másik dolog, ez készségtárgy, neked meg igen kevés dologhoz van készséged, de idővel majd ezt is megtanulod. De hogy történelemből nem voltál képes megtanulni azt a tetves 2 oldalt?!

KÉSZÜLT:

**A KÖZLEKKARI HALLGATÓI KÉPVISELET TÁMOGATÁSÁVAL
A DTPeRINT Bt.NYOMDÁJÁBAN
600 PÉLDÁNYBAN**